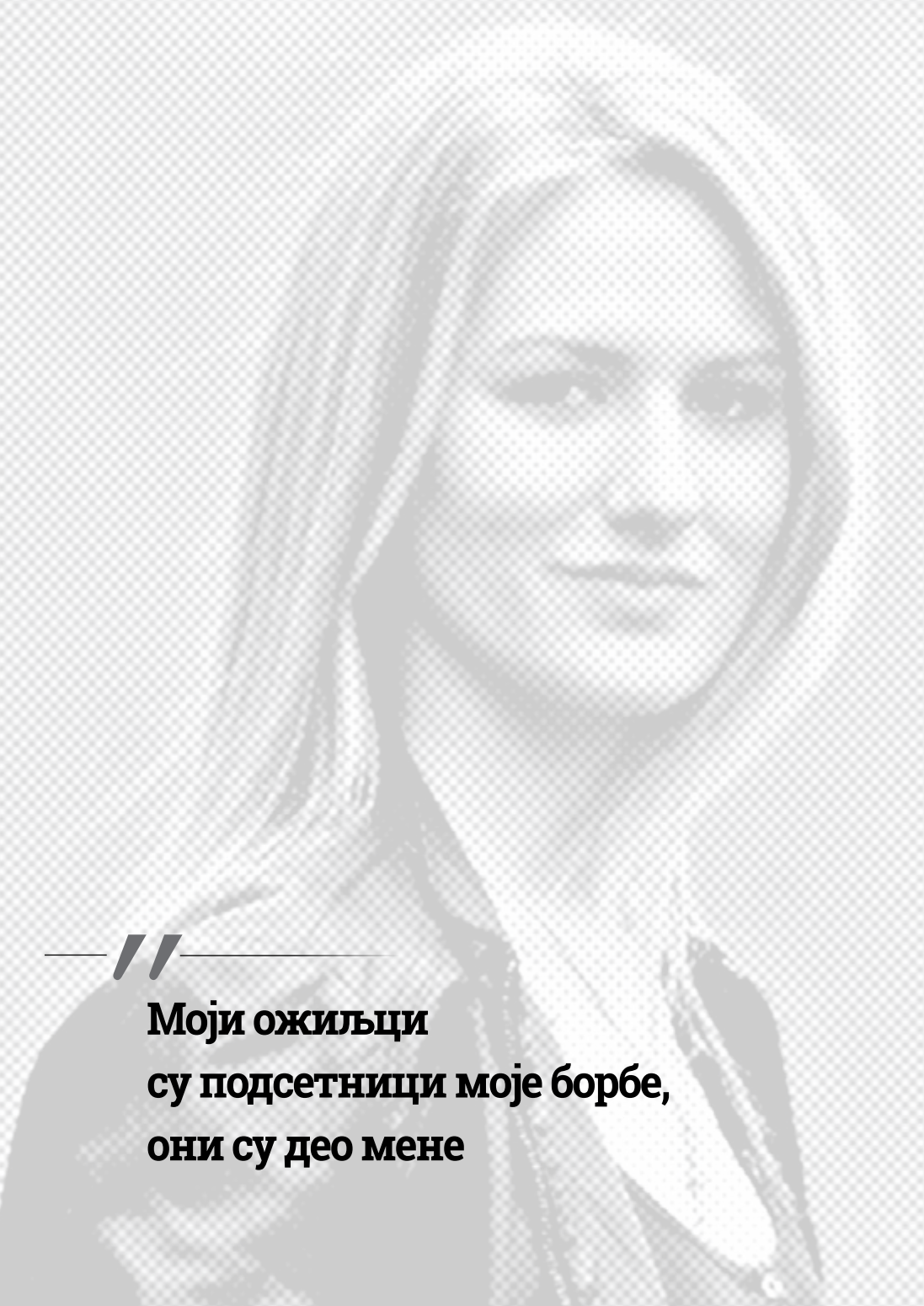

НАТАША КОВАЧЕВИЋ
КОРАЦИ

www.vukoticmedia.rs
Београд, март 2017.

//

**Моји ожиљци
су подсетници моје борбе,
они су део мене**

НАТАША КОВАЧЕВИЋ

КОРАЏИ

M
Vukotić
Media

**Док сам лежала
у болничком кревету,
све што сам желела
било је да опет осетим
ветар у својој коси...**

**Ову књигу посвећујем
свима који су били
и остали уз мене**

Предсказање

Крајем јуна 2015. године, дан уочи финала Европског првенства у Будимпешти, ФИБА-Европа је организовала утакмицу мени у част, на којој сам играла уз многа позната имена европске и светске кошарке. Уочи меча, председник Кошаркашког савеза Србије Драган Ђилас и генерални секретар Дејан Томашевић поклонили су ми урамљени дрес репрезентације са бројем седам и необичну књигу: на предњим корицама је исписан наслов „Игра лепоте”, а унутра су све странице празне. Објаснили су и зашто: „Ти ћеш кад-тад да напишеш књигу, а ово је само први корак. Тек да те натера да почнеш о томе да размишљаш”!

У том тренутку помислила сам да би то било лепо, али нисам ни слутила да ће тај дан доћи тако брзо...

Уместо предговора

Драга Наташа,

Тог пролећа '94, када сам те први пут, веома пажљиво, узео у руке, знао сам да си посебна. Мојих осам година више је значило само једно – ти си моја млађа сестра, а мој задатак је да те заштитим. Наши карактери, вечито различити, годинама су тражили мост разумевања и моје, дечачки касно, сазревање нас је спајало, али чешће смо били удаљени, сакривени иза мојих покушаја да усмерим тебе и пронађем себе. Расла си тихо, скоро нечујно, и, иако близу, довољно далеко од буке коју сам правио. Поштовао сам те због неустрашивости, али сам и мрзео твоју тврдоглавост и непослушност. Ваљда бих ја, као старији, требало да знам шта је исправно. Зар не? Док смо заједно бројали твоје успехе, ја сам бројао своје неуспехе. Чинило ми се да је разлика између мене и човека који желим да будем увек била превелика.

Све одлуке су се код нас доносиле породично и тако твој одлазак на евролигашку руту није био изузетак. Деловало је да је та одлука, можда, била и најрационалнија до тада. Али, из овог угла остало је много пи-

тања, много оних „шта би било кад би било” момената и сценарија који нас прогоне пред спавање. Све нас, осим тебе.

Најболнија ствар за нас, твоју породицу, је што смо на пут послали девојчицу, а вратила нам се девојка. Деловало је да си, стицајем околности и животне неправде, изненада, преко ноћи постала наш Атлас који на леђима држи читав свет. Наша највећа бол је што нисмо могли да те заштитимо од ове улоге и што сада не можемо да те одменимо, макар на кратко.

Учени смо да кроз живот идемо разумом, али твоја душа је увек ишла својим путем и, важније од тога, налазила начин. Ако икада и посумњаш у себе, сети се тога. Ми и даље мало каскамо за тобом.

Свесна си да време искушења није готово и док будеш ходала тим стазама сигуран сам да ћеш чути све оне животне лекције којима су нас родитељи учили. Не предај се великим очекивањима ни великим надањима. Све је пролазно и важно је пронаћи своју меру за свет. Кажу да у животу нема победе и победника, да је то нека чудна игра коју можеш само играти. Можда је то и истина, али сигуран сам да у животу има хероја, а да је један од те изабране дружине донедавно био у соби до моје.

На крају смо захвални за наду коју си нам дала, јер смо на моменат помислили да нас је напустила. Ипак, у свој несигурности коју овакви животни моменти носе са собом, открили смо да је темељ нас, као породице, јак. Додуше, то смо већ знали и без ове окрутне провере. У мору туге, остала си неустрашиви извор светла, неко ко диригује позитивне ноте које данас осећамо. На томе смо ти вечито захвални.

Свој задатак нисам испунио и нисам успео да те за-

штитим од окрутности живота, али моју улогу ћу одиграти до краја и бићу ту у оним моментима када највише буде требало. Ако их икада и буде. Ваљда ћу у свему томе успети и да те убедим колико је важно да своје таленте негујеш тешким радом. Биће интересно гледати те у годинама које долазе. Желим да знаш да сам ја и даље онај осмогодишњи дечак који ће увек желети само да може да те заштити од целог света, али вероватно неће моћи.

Ипак, тај дечак ће увек веровати у магију коју имаш, магију која ће откључати и ослободити твоје снове.

Твој брат,
Иван